

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

SŁAWKOWO

1. Nazwa

park

2. Czas powstania

poł. XIX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

Sławkowo 22
13-214 Uzdrawo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat:
działdowski

gmina:
Działdowo

6. Formy ochrony

**Ustawa z d. 23.07.2003 o
ochronie zabytków i opiece
nad zabytkami (art. 7)**

- wpis do rejestru zabytków:

.....

- ustalenia ochrony w MPZP
Gminy Działdowo - Uchwała nr
V/27/03 Rady Gminy Działdowo
z d. 21.02.2003

**Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo
budowlane (art. 39. ust. 3)**

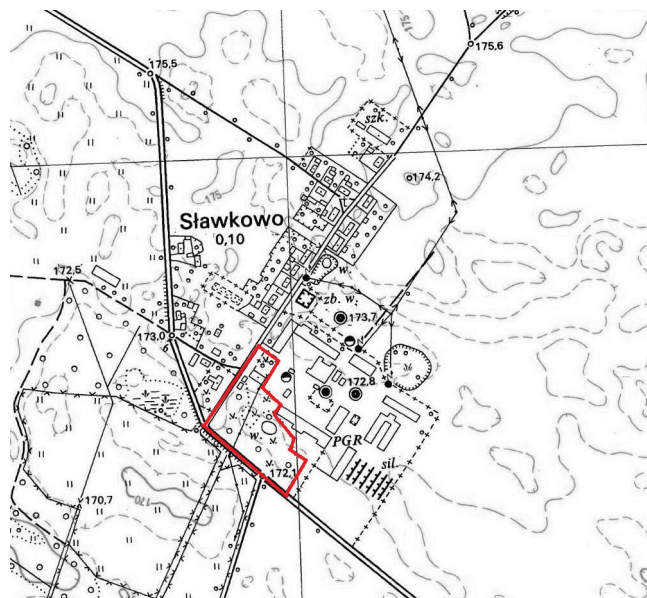
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: listopad 2012r.

podpis:

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Nie ma żadnych dokumentów i informacji dotyczących powstania założenia dworskiego. Na podstawie starodrzewu można wnosić, że park istniał już w połowie XIX w. Układ, w jakim występują drzewa świadczy o kompozycji parkowej, widocznej na archiwalnej mapie. Dużo drzew jest ok. 150-180-letnich rosnących w pasie wzdłuż południowo zachodniej i północno zachodniej granicy parku. Można zatem domniemywać, że założenie dworsko-parkowe powstało w I poł. XIX w. Zespół dworski z parkiem ujęty był z trzech stron drogami, łączącymi Sławkowo z okolicznymi miejscowościami. Teren założenia miał kształt prostokąta i dzielił się na część parkową od południowego zachodu i część gospodarczą od północnego zachodu. Główny wjazd na teren znajdował się od północnego zachodu (od drogi wiejskiej) i prowadził na prostokątne podwórze gospodarcze. Dodatkowy wjazd był od południowego wschodu.

11. Stan zachowania

Układ przestrzenny słabo czytelny.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Sławkowo (*Frödau*) jedna z wsi powstałych na obszarze, który dokumentem z 15.08.1321r. mistrz krajowy Fryderyk von Wildenberg, nadał rycerzom z ziemi chełmińskiej: Piotrowi z Leszcza, Heinemanowi z Wądzyna i jego bratu Konradowi z Grzybin. Było to największe nadanie lenne w ziemi sasińskiej i nadanie precedensowe (w późniejszych dokumentach lokacyjnych widnieją zwrot "na takich warunkach, na jakich otrzymali ziemię Piotr z Leszcza i towarzysze"). W 1397r. wieś należy do zakonu. W 1411r. wielki mistrz nadał 44,5 łana Albrechtowi z Wigwałdu, w 1452r. drugą część posiada Jan Bażyński. Od 1691r. część odkupili Finckowie.

13. Uwagi

Wymaga uporządkowania i uczytelnienia oraz zachowania istniejącego drzewostanu.